

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

799. An publicatio hæc faceinda à Resignatario, fieri possit per Procuratorem ab eo constitutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

stat de certitudine personæ ut AA. in l. ult. c. de hered. instit. Paris. nu. 55. uti nec error in officio & dignitate; cum ex circumstantiis constat de identitate personæ, nec error debet. Paris. n. 54. ex Sarn. ad reg. de Annali. q. 31.

Quæstio 796. An, & qualiter insuper necesse, affigi exemplar omnium eorum, quæ in publicatione dicta, ad varias Ecclesiæ?

Respondeo primò: Necessè est, tale exemplar affigi valvis, seu portæ majoris Ecclesiæ, & hoc, ut innotescat facta resignatio, & provisio non solum iis, qui interfuerunt publicationi, sed & aliis ad Ecclesiam venturis. Garc. p. 11. c. 3. nu. 295. Paris. cit. q. 6. nu. 56. juxta quod expressè dicitur in Constit. Gregor.

2. Respondeo secundò: De stylo exemplar illud ibidem relinquatur per diem, vel etiam aliquot dies; necesse tamen non est, relinquere ibi per plures dies, sed sufficit affigere, & ibi relinquere. Paris. cit. n. 56. Habetque praxis, ut fiat in uno folio copia literarum collationata; nec requiritur, ut hoc exemplar sit authenticum; cum id in dicta Constitutione non exprimitur. Paris. ibid. Super quo exemplari valvis Ecclesiæ affixum testatur Paris. se vidisse, quandoque appositam parvam chartam, in qua materno sermone exprimebatur nomen Resignantis, Resignatarii, & beneficii resignati, quod sibi admodum placuisse ait.

Quæstio 797. An, & qualiter super his omnibus consiciendum à Notario instrumentum?

Respondeo primò: Necessè esse consiciendum super his omnibus à Notario ad hoc rogato instrumentum. Paris. cit. q. 6. n. 60. & 61.

2. Respondeo secundò: Ut satisfactum dictæ Constit. Gregorianæ censeatur, debere in hoc publicationis instrumento testari Notarium de facta affixione; nec sufficere, Notarium in eo dicere, legi & publicavi, absque eo, quod mentionem faciat de affixione, tanquam verius tueretur Paris. nu. 58. sic tenent à Rota dicens, in Jacensi Vicaria. 15. Jun. 1590. ed quod pro forma tradatur, ut constet de hac affixione, nec colligi ea possit ex illius verbis: *legi & publicavi*. subdit tamen Paris. n. 59. Satisfactum videri Constit. Gregor. quo ad hoc, si Notarius dixisset: *Legi & publicavi juxta formam Constitutionis Gregorii XIII.* ed quod tunc præsumatur pro affixione. Debet insuper hoc instrumentum continere qualitates ceteras omnes in dicta Constitutione requisitas. Paris. cit. n. 61. juxta mox subjicienda.

3. Respondeo tertio: Debet instrumentum hoc conscribi cum interventu duorum testium; quando enim instrumentum, quod producitur ad probandam publicationem, non est in forma probante, v. g. quia caret testibus, non probat, & ex eo non constat de publicatione. Paris. n. 60. juncto n. 66. Proinde non sufficit, ut in eo dicatur, factam fuisse publicationem in præsentia multorum testium in testium fide dignorum; sed requiritur, ut nomina testium in instrumento exprimentur. Paris. n. 67. qui etiam n. 68. addit, hoc procedere, etiam si duo Notarii fuerint rogati; cum ex hoc non suppleatur numerus testium.

4. Respondeo quarto: dictum instrumentum Notarius à tergo literarum Apostolicarum exten-

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III,

dere consuevit hac ferè forma, ut Paris. n. 62. *fidem facio, retrospectas literas Apostolicas expeditas in favorem N. juxta earum seriem, & tenorem, cum nominibus & cognominibus Resignantis & Resignatarii, ac denominatione, & qualitate beneficii clara & intelligibili voce sub data 28. Nov. 1699. in ipsa Ecclesia, ac in Cathedrali, dum frequens populus ad missarum solennia convenerat, publicasse, easque manibus tenuisse, ostendisse, & legisse, earumque exemplar collationatum affixum ibi fuisse relictum, & stetit per aliquod tempus, aliisque & similia facta fuisse juxta formam traditam per Gregorium 13. in Constit. sua de publicandis. In quorum omnium & singulorum præmissorum fidem, Ego &c. præsentibus. N. N. Quamvis Paris. n. 63. dicat, Rotam sustinuisse, quandoque instrumenta, in quibus non ita exactè referebantur dictæ qualitates, sed solum dicebatur: *juxta Constit. Gregor. ed quod semper relatio intelligatur facta cum omnibus suis qualitatibus; & circa publicationem Notario sit credendum, ut Achill. decis. 10. de citatione.**

Quæstio 798. An, si literæ resignationis sint nulliter expeditæ ob subreptionem vel obreptionem, & Resignatarius obtineat gratiam perinde valere, & postea publicet predictas literas juxta formam alias præscriptam, absque eo, quod publicentur dictæ literæ revalidatorie, publicatio sit nulla, & consequenter etiam Resignatio?

Respondeo: Tametsi videri posset, esse invalidam; ed quod Constitutio statuens publicationem faciendam cum literis, intelligenda sit de literis validis; cum invalidæ in nulla sint confirmatione, nec ullum effectum producere possint. Item, quod per publicationem cum literis invalidis non occurratur fraudibus, ad quas avertendas instituta publicatio, dum occurrente morte Resignatarii, Resignans posset ostendere nullitatem resignationis, & docere de interesse Resignatarii, & sic decipi Ordinarius, dum literæ istæ revalidatorie non sunt publicatæ. Nihilominus non obstantibus hisce & similibus valere publicationem, tenet Paris. l. 11. q. 7. n. 88. sic resolutum dicens à Rota in Mediolanens. Prepositura. 30. Octob. 1589. ed quod publicatio talis fuit facta cum literis eo tempore, quo erant convalidatæ per gratiam perinde valere, quæ, ut Rebuff. in pr. rit. de perinde valere, habet oculos retro, & revalidat omnia ab initio cum omnibus inde secutis, Quinimò tenet Paris. n. 89. si quis post publicationem jam factam obtinuerit gratiam perinde valere, sufficere adhuc illam publicationem, & non esse opus aliâ, quemadmodum, si Papa concessisset alicui privilegium testandi, hæc gratia facit, ut testamentum sustineatur jam factum, licet nulliter, ita ut valeat ipso jure absque nova declaratione, ut Jason. in l. quod minus. ff. de summi. nu. 129. Castrensis. in l. si quis filio. §. irritum. num. 4. de injuri. rupto irrito facto testam. &c. Ad opposita etiam breviter respondet Paris. n. 91. literas stante tali gratiâ perinde valere, esse validas, & vi illius gratiæ validari ab initio.

Quæstio 799. An publicatio hæc faciendâ à Resignatario fieri possit per Procuratorem ab eo constitutum?

Respondeo affirmativè, Paris. cit. q. 6. n. 122. & 123. qui enim per alium facit, per seipsum facit.

Kk 2

care

cere videtur, ut vulgaria jura disponunt; quod in tantum verum esse, ait Paris. n. 124. juxta Card. Paris. conf. 43. n. 2. vol. 4. & Gl. in Clem. 1. v. collatio. ut lite pendente, ut tempore, quo publicavit Procurator, videatur Dominus exercuisse illum actum. Et sic communiter, ait Paris. n. 125. practitari, ut habens beneficium, per resignationem ipse capiat possessionem, & publicet, vel constituat Procuratorem ad utrumque. Ut autem id possit legitime Procurator, requiritur, ut habeat mandatum ad hoc speciale. Paris. cit. n. 125.

Questio 800. An hac publicatio fieri possit per Resignantem, & id sufficiat?

Respondeo affirmativè Lott. l. 3. q. 21. n. 21. juxta Decis. Rose.

Questio 801. An sufficiat, publicationem fieri aliquo modo, qui promulgationi aequivalet; & in specie per petitionem, adeptionem, continuationem possessionis, aut etiam per novam impetrationem illius beneficii vacantis ob non factam publicationem?

1. Respondeo ad primum negativè. Paris. cit. q. 6. n. 79. & 87. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. juxta expressa verba Constitut. Gregor. Ceterum modus & forma hic tradita semper, & ubique debent observari, nec alia, vel equipollens ullo modo admitti. Hinc

2. Respondeo secundò: Neutiquam sufficere petitionem possessionis factam coram Ordinario. Paris. loc. cit. n. 74. & 79. sic resolutum dicens in Calagurit. thesaurar. 5. Maij, 1587. ed quòd Papa in dicta Constitutione sua tanquam duos actus diversos consideret, publicationem, & petitionem possessionis. Neque etiam ulla diligentia capiendi possessionem sufficit. Paris. cit. n. 79.

3. Respondeo tertio: Neque sufficit capisse actu possessionem coram Notario, & testibus, ed quòd talis publicatio non esset populosa, Paris. n. 72. & 73. adeòque non sufficit instrumentum captae possessionis. Paris. n. 73. Tradit tamen Tond. qq. benef. p. 1. c. 14. nu. 20. in Gallia loco publicationis satis esse, si possessio publicè capta fuerit, & ad majoris partis populi notitiam devenerit, utpote quæ in Gallia haberetur pro publicatione.

4. Respondeo quarto: Neque etiam sufficit adeptio possessionis cum continuatione ejusdem ad tempus aliquod, prout dicitur in Constitutione Gregor. Paris. n. 76. & 89. Sic itaque, ut excusetur à publicatione Resignatarius, vitæque pœnam statutam non publicantibus, aut etiam, ut juvetur regulà de annali, non suffragatur adeptæ possessionis continuatio per annum, vel etiam per triennium, etsi alias ad multa profit annalis, & triennis possessio. Paris. cit. n. 75. Castrop. de benef. tr. 13. d. 6. p. 2. §. 6. n. 13. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. in sine. dicente in sua Constitutione Gregorio: nec resignantibus, si postea in sua possessione remaneant, Constitutiones de annali, & triennali possessione, &c. Neque etiam juvabitur, etsi possessionem quietè continuerit per decennium. Paris. n. 115. ac proinde locus non erit allegationi Lapi 89. disponentis, ut, si quis resignavit, & post resignationem remansit in possessione, illamque continuerit per decem annos (quod tempus Palatium reduxisse ad triennium testatur nu. 97.) præsumatur retrocessio, & novus titulus acquisitus, ita ut eo mortuo benefi-

cium censetur vacare per obitum, & sic impetrari possit; quam allegationem, ut Paris. n. 97. semper tenuit, & secundum quam resolvit Rota usque ad dictam Constitut. Gregor. obstat liquidem hodiernum dicta Constitutio hæc expressis: nec præsumpta, aut tacite retrocessiones etiam propter diturnam continue possessionis hujusmodi tolerantiam &c. Paris. n. 94. & 110. Et quomodo juvabitur talis possessione annali, triennali, aut etiam decennali? cum vi dictæ Constitutionis ob non factam publicationem eo ipso vacet beneficium, amittatque Resignatarius omne jus in illo, non remanente illi ullo titulo, ne colorato quidem. Paris. n. 76. & 111.

5. Respondeo quinto: Dum Resignatarius, qui non publicavit intra statutum tempus, impetravit denuo idem beneficium à Sede Apostolica per dictam novam provisionem, non suppletur publicatio, seu ea non habet vim publicationis; sed hæc ipsa nova provisio publicari debet, prout dicitur expressè in Constitut. Gregor. & ratio est etiam, quia pro forma publicationis requiritur, ut ea fiat certo modo ac tempore. Sed neque per talem novam provisionem obtentam in Urbe obviatur fraudibus; cum non possit devenire ad notitiam eorum, quorum interest, maxime existentium in loco beneficii. Ita Paris. n. 113. & 114. & seq.

Questio 802. An, & qualiter impedimentum excuset non factam intra præscriptum tempus publicationem, & ab incurrensibus propterea pœnis?

1. Respondeo primò: Impedimentum legitimum excusare à publicatione faciendâ. Paris. l. 11. q. 13. n. 1. citatis pluribus cum communi. Impedito enim non currit tempus. Paris. ibid. n. 2. citans l. ut perfectius. c. de annal. excep. Menoch. conf. 38. n. 35. l. 1. Bald. de temp. utili & contin. c. 7. Jo. de Lignano de cens. Eccles. §. 14. n. 17. &c. Et propter impedimentum receditur à forma. Paris. n. 3. citans Card. Paris. conf. 32. n. 11. vol. 2. Burlat. conf. 74. n. 153. vol. 1. &c. Et impeditus non dicitur negligens. Paris. n. 4. citans Staph. de grat. expell. tit. de var. mod. vacat. n. 53.

2. Respondeo secundò: Procedunt hæc, ubi impedimentum hujusmodi probatum fuerit. Paris. cit. q. 13. n. 21. citans Abb. in c. plerumque. de rescrip. n. 6. Card. Paris. conf. 108. n. 11. vol. 4. Decium conf. 554. n. 6. &c. Et quoniam impedimenti probatio difficilis censetur. Paris. n. 22. ad illud probandum sufficiunt conjectura. Paris. n. 23. ex Bald. conf. 152. nu. 2. l. 1. Item testes, vel instrumenta. Paris. n. 24. citans Jo. Aud. in c. 1. de dolo. in 6. Card. Paris. conf. 67. n. 90. vol. 1. &c. Item juramentum Impediti. Paris. n. 25. citans Odr. conf. 60. col. 2. n. 4. &c. Quod tamen ait citatis pluribus, procedere, quoties probari nequit per testes. Item arbitrium Judicis. Paris. n. 26. citans Jo. Aud. Host. Gemiu. &c. in c. 1. de dolo & contumac. Probandum quoque, quòd impedimentum illud fuerit tale, ut removeri non potuerit. Paris. d. n. 27. impedimentum enim non excusat, cum removeri potest. Paris. n. 28. ex Bartol. & aliis. in l. quibus dicitur. ff. de condit. & demonstr. Et impedimentum non est propriè, cum evitari potest. Paris. n. 24. citans Card. Paris. conf. 67. n. 64. vol. 3. Probandum item est, impedimentum fuisse causam immediatam, cur fieri non potuerit publicatio. Paris. n. 30. citans